

บทที่ 4

ผลที่ได้รับจากการทำโครงการ

การวางแผนและควบคุมการผลิต เป็นเครื่องมือในการจัดการ (Material Tool) ที่นำมาใช้เพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจเกี่ยวกับความต้องการทรัพยากร (คน เครื่องจักร วัสดุคิบ) ในอนาคตสำหรับการดำเนินการผลิต (Manufacturing Operation) เพื่อให้ผลผลิตเป็นไปตามที่ได้วางแผนไว้ ทั้งในเชิงคุณภาพ (Qualitative) ปริมาณ (Quantitative) และเวลา (Time) โดยมีต้นทุนการผลิตต่ำสุด

การวางแผนการจัดการวัสดุ (Material Management) นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ผู้บริหารจะต้องนำมายังงานพิจารณาในการดำเนินธุรกิจ (Ronald H. Ballou , 1999) ซึ่งเครื่องมือที่ใช้ในการบริหารจัดการก็มีหลายรูปแบบ เช่น ระบบการควบคุมวัสดุคงคลัง (Inventory Control) การวางแผนความต้องการวัสดุ (Material Requirement Planning :MRP) การวางแผนทรัพยากรการผลิต (Manufacturing Resource Planning : MRP II) ระบบทันเวลาพอดี (Just In Time : JIT) ระบบ Kamban เป็นต้น ซึ่งวิธีการเหล่านี้มีลักษณะของการดำเนินการที่แตกต่างกัน แต่มีจุดประสงค์เพื่อที่จัดการวัสดุคงคลังให้มีประสิทธิภาพมากที่สุด เช่นเดียวกัน

ในการจัดแบ่งประเภทของข้อมูลที่ได้จากการสำรวจทุกวัน ผู้วิจัยพยายามที่ได้จัดแบ่งประเภทของข้อมูลออกเป็นประเด็นที่สนใจค้าง ๆ มากนanya เช่น ชนิดของแบบจำลอง (model) ที่ทำการพิจารณาในบทความ หลักการที่นิยมใช้ของนักวิจัย และเทคนิคการแก้ปัญหาต่าง ๆ (Amit Nagar et.al , 1995) แต่ในรายงานเล่มนี้จะได้พิจารณาประเด็นในการจัดแบ่งประเภทของบทความที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัสดุที่น่าสนใจออกเป็น 5 ประเด็นหลัก ๆ คือ

1. ลักษณะของปัญหา (Problem Nature)
2. วิธีการแก้ปัญหา (Solution Method)
3. ประเภทของบทความ (Criteria)
4. ลักษณะของบทความ (State)
5. การประยุกต์ใช้ (Application)

ซึ่งบทความที่เรารายได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัสดุ (Material Management) ในขอบเขตของการควบคุมวัสดุคงคลัง (Inventory Control) และการวางแผนความต้องการวัสดุ (Material Requirement Planning :MRP) มีจำนวนทั้งสิ้น 50 บทความ

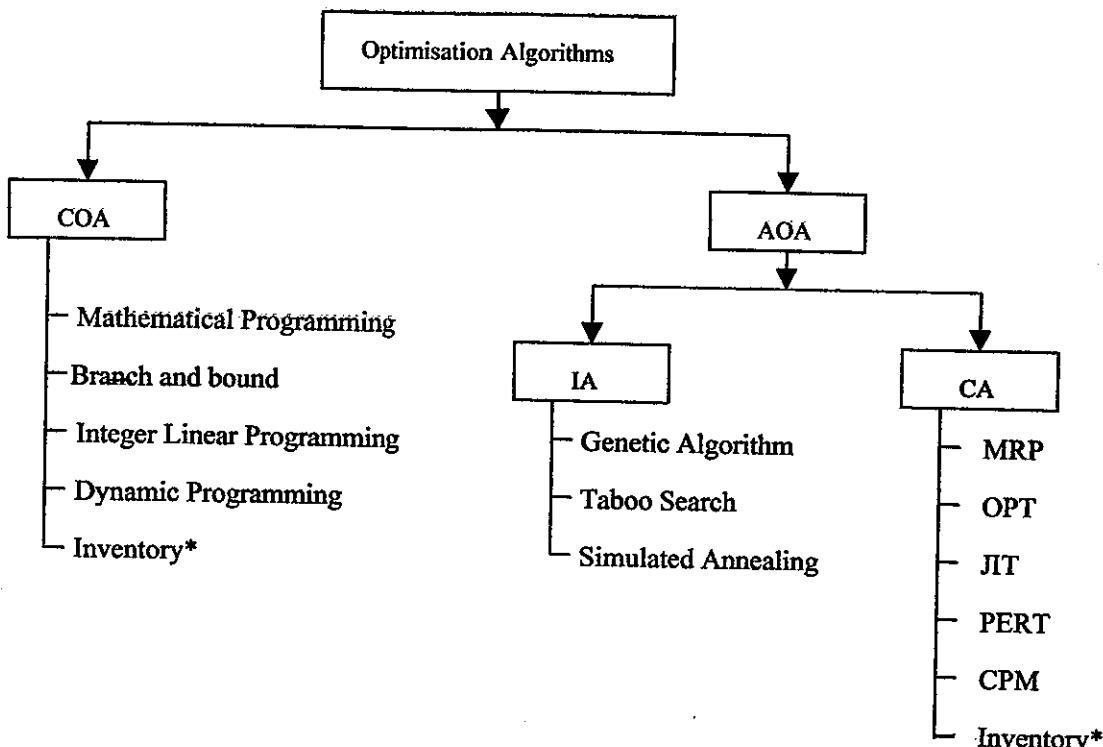
4.1 แบบแผนของการจัดแบ่งประเทศไทย

4.1.1. ลักษณะของปัญหา (Problem Nature)

ลักษณะโดยทั่วไปของปัญหาที่พบในบทความเชิงวิชาการต่าง ๆ ได้จัดแบ่งประเภท
ของบทความออกเป็น Stochastic และ Deterministic (Amit Nagar et.al , 1995) ซึ่งปัญหาที่พบนี้
เป็นบทความที่มีลักษณะปัญหาเป็นแบบใดแบบหนึ่งระหว่าง ปัญหาที่เป็นแบบแผนแน่นอน มีจุด
จำกัดตายตัวไม่เปลี่ยนแปลง หรือที่เรียกว่า ปัญหาแบบ Deterministic ได้แก่ บทความวิจัยของ
Ruud H. Teunter , Willem K. Klein Haneveld (2002) หรือเป็นปัญหาที่มีการกระจายตัวของข้อมูล
ทางสถิติ ไม่มีแบบแผนแน่นอนตายตัว มีการเปลี่ยนแปลงได้ หรือที่เรียกว่า เป็นปัญหาแบบ
Stochastic ได้แก่งานวิจัยของ Ludvik Bogataj , Lijana Horvat (1996) และ Muritz Fleischmann et.
al (2002) ซึ่งบทความต่าง ๆ ที่ได้ถูกติดพิมพ์นั้นจะมีลักษณะนั่งบอกรที่แสดงว่าเป็นบทความประเภท
ใด มี key word แสดงความเป็นได้ของบทความ เช่น Uncertainly , Distribution เป็นต้น

4.1.2. วิธีการแก้ปัญหา (Solution Method)

สำหรับวิธีการที่ใช้ในการแก้สมการของแบบจำลองต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัสดุ เช่น MRP , Inventory Control , JIT หรือ Kamban ซึ่งเป็นวิธีการที่นิยมใช้กันมากในหมู่นักวิจัย ทางค้านของการจัดการวัสดุ นักจากวิธีการดังกล่าวแล้ว ก็มีนักวิจัยหลายคนที่ใช้แบบจำลองทางคณิตศาสตร์อื่น ๆ มาประยุกต์หัววิธีการคิดที่เหมาะสมสำหรับบุคคลสั่งซื้อต่าง ๆ หรือการหาระดับของคงคลังที่เหมาะสมกับอุตสาหกรรมแต่ละประเภท หรือเป็นการหาประสิทธิภาพของวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ ซึ่งวิธีการแก้ปัญหาต่าง ๆ นี้เรามารายงานดังเบื้องต้น ออกเป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ (Pongcharoen P , 2000) คือ Conventional Optimisation Algorithms : COA ซึ่งเป็นทฤษฎีที่อยู่บนพื้นฐานของแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ เช่น Linear Programming (LP) , Branch and bound (BB) , Integer Linear Programming (ILP) , Dynamic Programming เป็นต้น ส่วนอีกประเภทหนึ่ง คือ Approximation Optimisation Algorithms : AOA ซึ่งเป็นเทคนิควิธีที่อยู่บนพื้นฐานของโครงสร้างที่เป็นเทคนิคการวิจัยแบบ Stochastic ซึ่งถูกแบ่งย่อยออกเป็นอีก 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ Iterative Approaches เช่น Genetic Algorithms (GA) , Simulated Annealing (SA) , Taboo Search (TS) และ Constructive Approaches เช่น MRP , OPT , JIT เป็นต้น ซึ่งได้แสดงแผนภูมิการจัดแบ่งหมวดหมู่ของวิธีการแก้ปัญหาไว้ในแผนภูมิดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 แสดงการจัดหมวดหมู่ของวิธีการแก้ปัญหา

จากตารางจะสังเกตได้ว่า เราจะพนวิธีการแก้ปัญหาที่เป็นทั้งแบบ AOA และแบบที่เป็น COA นั่นเป็นพระว่า จากการศึกษาบทความ ในลักษณะของการแก้ปัญหานั้น การหาค่าเหมาะสม สมดัง ๆ นั้น ส่วนมากจะเป็นการวิเคราะห์ที่ใช้ Mathematical Programming เช่น ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหยัด (Economic Ordering Quantity : EOQ) และ การหาปริมาณการผลิตอย่างประหยัด (Economic Production Quantity) เป็นต้น แต่ในบางบทความนักวิจัยอาจจะใช้การอธิบายระบบการจัดการวัสดุ โดยที่ไม่ได้ใช้ Mathematical Programming ดังนั้น การแก้ปัญหานี้จึงขอยกในหมวดของ AOA การแก้ปัญหาในเรื่องของ Inventory จึงมีทั้งส่วนที่เป็น AOA และ COA

4.1.3. ประเภทของบทความ (Criteria)

ในการบริหารงานด้านวัสดุ คงไม่มีสูตรใดหรือวิธีการใดที่สามารถบอกได้ว่าระบบใดที่สามารถใช้ในการควบคุมขององค์กร ได้ดีและมีประสิทธิภาพที่สุด ทั้งยังเหมาะสมกับทุกระดับ และประเภทของอุตสาหกรรม ดังนั้นการเลือกสรรและพิจารณาแบบที่จะนำมาใช้ในการบริหารจัดการวัสดุจะต้องเดือกวิธีการที่เหมาะสมกับสถานการณ์และประเภทของวัสดุแต่ละอย่าง ซึ่งมีผู้สนใจศึกษาและเขียนบทความที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการวัสดุไว้เป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังมี

การคิดคำนวณการหาค่าที่เหมาะสมที่เป็นแบบจำลองใหม่ ๆ มาช่วยในการบริหารงานด้านวัสดุ แต่ วิธีที่นิยมใช้กันมากและเป็นวิธีที่นักวิจัยส่วนมากสนใจได้แก่วิธีการดังต่อไปนี้

4.1.3.1 Material Requirement Planning : MRP การวางแผนความต้องการวัสดุ เป็นเทคนิควิธีที่ใช้ในการจัดสรรวัสดุต่าง ๆ ให้เพียงพอ กับช่วงเวลาที่มีความต้องการที่เกิดขึ้นทุกระดับของผลิต หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เป็นการจัดการวัสดุเพื่อให้เพียงพอและทันต่อความต้องการที่เกิดขึ้นในทุกขั้นตอนของการผลิต จนกระทั่งเป็นผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป ซึ่งต้องพิจารณา ช่วงเวลา (time phase) ความต้องการในระดับต่าง ๆ การวางแผนการจัดส่ง และการเปลี่ยนแปลงการจัดส่ง ซึ่งได้แก่บทความของ Hui – Ming Wee , Yu – Su – Shum (1999) , S.C.Koh et.al(2000) และ H.N. Peg (1999) เป็นต้น

4.1.3.2 Inventory Control การควบคุมวัสดุคงคลัง เป็นเทคนิคที่ใช้ในการคิดคำนวณการจัดการด้านวัสดุ เพื่อพิจารณาหาจำนวนที่ต้องสั่งซื้อใหม่ จุดสั่งซื้อที่เหมาะสม และ ปริมาณการสั่งซื้อที่ประหัด ซึ่งมีวิธีการในการคำนวณที่มีปัจจัยที่แตกต่างกัน เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ทั้งนี้ก็เพื่อลดต้นทุนและค่าใช้จ่ายที่สิ้นเปลืองในการจัดเก็บ โดยไม่จำเป็นในธุรกิจต่าง ๆ เช่น บทความของ Nagar N. Nagarrur et .al (1994) , Pin-Shoo Ting , Kun-Jen Chung (1993) และ M.C. Bonney et.al(1996) เป็นต้น

4.1.3.3 Manufacturing Resource Planning : MRP II การวางแผนทรัพยากรการผลิต ซึ่งเป็นเทคนิคที่ถูกพัฒนาจากแนวความคิดเริ่มแรก เพื่อให้ครอบคลุมความหมายที่กว้างขึ้น มิใช่พิจารณาเฉพาะวัสดุแต่เพียงอย่างเดียว แต่จะพิจารณาถึงทรัพยากรการผลิตชนิดอื่น ๆ ด้วย เพื่อช่วยให้งานทางด้านการปฏิบัติงานเป็นไปอย่างต่อเนื่อง การเงินและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ก็จะลดลง ทั้งยังช่วยอ่านวิเคราะห์ความต้องการในการประสานงานกับฝ่ายการตลาดด้วย เช่น ใช้ในการพยากรณ์การขาย การวางแผนการผลิตรวม และตารางการผลิตหลัก การพยากรณ์เหล่านี้จะช่วยให้ผู้บริหารประเมินผลการจัดการและเป็นข้อมูลที่ช่วยในการพิจารณาได้เป็นอย่างดี ยกตัวอย่างเช่น บทความของ Maxine Robertson (1996) และ Wai Hung Ip , Richard C.M. Yam(1998) เป็นต้น

4.1.3.4 Just In Time : JIT ระบบหันเวลาพอดี เป็นเทคนิคการบริหารจัดการวัสดุ อายุคงเหลือที่นานาใช้เพื่อการพิจารณาและปรับปรุงคุณภาพงาน โดยมุ่งเน้นการเดือนไหวของระบบงาน โดยมิให้เกิดการสะสมของงาน ตลอดจนลดการบกพร่องและของเสียลง หรือให้มีวัสดุคงคลังน้อยที่สุดหรือเท่ากับศูนย์ โดยทั้งพนักงาน วิศวกร หัวหน้างาน และผู้จัดการต้องช่วยกันเพื่อให้ระบบมีความสมบูรณ์ซึ่งส่งผลต่อประสิทธิภาพการดำเนินงานขององค์กร เช่น บทความของ

Abolfazl Kazazi (1994) , Timothy B. Beggart , Vidvaramya B. Gergeya (2002) และ Lutfar R. Kham , Ruhol A. Sarker (2002) เป็นต้น

4.1.4 ลักษณะของบทความ (State)

ลักษณะของบทความที่ได้ทำการศึกษาและรวบรวมข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 50 บทความนี้ เรากำเนิดจัดแบ่งได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

4.1.4.1 Design การออกแบบและการพัฒนา เป็นการสร้างโปรแกรมขึ้นมาเพื่อประยุกต์ในการนำไปปรับและประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการวัสดุ เพื่อให้การทำงานของศูนย์แบบเก่า ถูกพัฒนาและปรับปรุงให้สามารถใช้งานได้จริงในอุตสาหกรรมปัจจุบัน หรือเป็นการคิดค้นวิธีการหรือโปรแกรม เครื่องมือต่าง ๆ ที่ช่วยให้การทำงานเป็นไปได้อย่างสะดวกสบายมากยิ่งขึ้น ดังเช่นบทความของ Wai Hung Ip , Richard C.M. Yam (1998) และ Bel G. Raggad (2000)

4.1.4.2 Measurement การวัดและประเมินผล บทความบางบทความต้องการที่จะแสดงตัวชี้วัดหรือเสนอวิธีการต่าง ๆ เพื่อใช้ในการวัดประสิทธิภาพของแบบจำลองที่ถูกสร้างขึ้นมา หรือค่า (parameter) ต่าง ๆ ในกรณีคิดค้นวัสดุเหมาะสมต่าง ๆ นั้น จำเป็นจะต้องมีการใช้ค่า (parameter) ต่าง ๆ มาใส่ในสมการเพื่อที่จะหาค่าเหมาะสมที่ต้องการ ค่าเหล่านี้จำเป็นจะต้องมีการวัดและตรวจสอบมาแล้วว่า สามารถใช้งานได้อย่างมีประสิทธิภาพ ถูกต้องและน่าเชื่อถือ ดังเช่น บทความของ R.L. Ballard (1996) , S.C. Koh et.al(2000) และ J.Andrew Pope , Sameer Prasud (1998) เป็นต้น นักวิจัยบางท่านจึงได้เดินทางศึกษาดูในกระบวนการตรวจสอบประสิทธิภาพของแบบจำลองและค่าตัวแปรต่าง ๆ ว่าใช้ได้ผลดีหรือไม่ ซึ่งได้คิดค้นวิธีการวัดประสิทธิภาพออกมานา

4.1.4.3 Optimisation การหาค่าเหมาะสม ซึ่งเป็นการคิดคำนวณค่าต่าง ๆ ที่เป็นปัจจัยส่งผลต่อการคำนวณค่าเหมาะสมต่าง ๆ เช่น ชุดสั่งซื้อ การจัดเก็บ การจัดส่งรวมทั้งปริมาณ การสั่งในแต่ละครั้งด้วย ว่าควรจะใช้ค่าเท่าไร เช่น บทความของ P.L. Abad (2001) , C.Y.D. Lui , Kei Th Ridgway (1998) และ G.D. Taylor , T.L. Landers (1998) เป็นต้น การหาค่าเหมาะสมต่าง ๆ ต้องมีการควบคุมขอบเขตตามรูปแบบของอุตสาหกรรมแต่ละประเภท ดังนั้น วิธีการหาค่าต่าง ๆ จะต้องผ่านการตรวจสอบมา เพื่อให้แน่ใจว่าค่าเหล่านั้นถูกต้องและเหมาะสมจริง เพื่อที่จะนำไปใช้ในการทำงานได้อย่างเป็นที่น่าพอใจและเกิดการผลิตพลาคน้อยที่สุดหรือไม่เกิดความผิดพลาดเลย

4.1.5 การประยุกต์ใช้ (Application)

บทความเชิงวิชาการต่าง ๆ ที่ได้ทำการศึกษาและรวมรวมข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ กือ โครงสร้างที่เป็นหลักการ ทฤษฎี ซึ่งเป็นแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Programming) หรือเป็นโปรแกรมช่วยในการทำงานที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อความสะดวกสบายของผู้ใช้งาน เช่น บทความของ Charles A. Walls et.al (1993) และ J.R. Barker (1994) เป็นต้น และเป็นบทความที่เป็นกรณีศึกษา (Case Study) ซึ่งเป็นลักษณะของการนำทฤษฎีต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมจริง เพื่อเป็นการทดสอบความแม่นยำของค่าพารามิเตอร์ (parameter) ต่าง ๆ ที่คำนวณมาได้ และเป็นการยืนยันวิธีการทำงานของโปรแกรมหรือแบบจำลองต่าง ๆ ว่าสามารถใช้งานได้จริง ยกตัวอย่าง เช่น W.H.Ip(1998) และ Maria Carid , Roberto Cigolini เป็นต้น

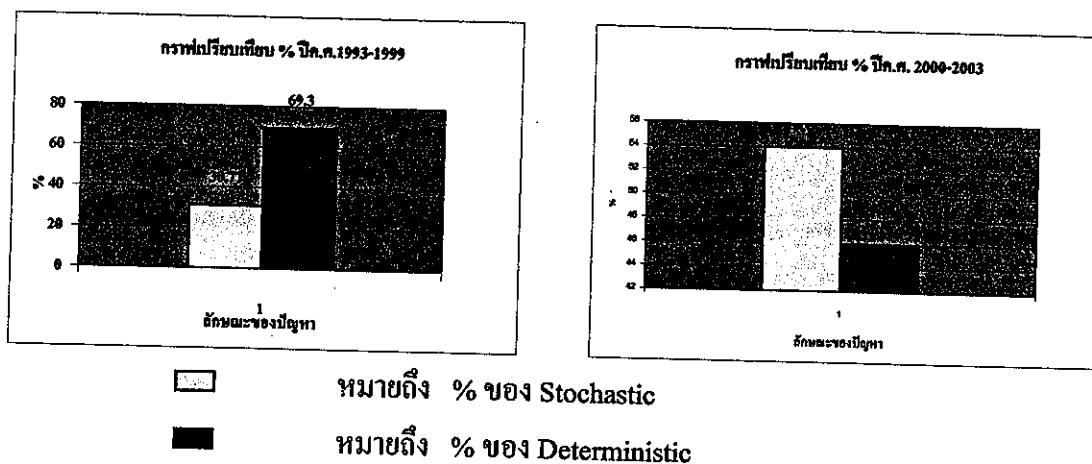
Classification of Material Management

Classification of Material Management

4.2 ข้อสังเกตของบทความที่ได้ทำการศึกษา

ดังตารางการจัดแบ่งประเภทที่แสดงไว้แล้วนี้ สามารถทำให้เรามองเห็นลักษณะของการศึกษาวิจัย และทิศทางการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารจัดการวัสดุในอนาคต ซึ่งเราได้ทำการศึกษาและวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังต่อไปนี้

จากบทความที่ได้ทำการศึกษา ในระยะแรก (ค.ศ.1993 – 1999) การทำการวิจัยเกี่ยวกับการจัดการวัสดุ ไม่ค่อยมีการวิจัยในลักษณะปัญหาที่เกี่ยวกับ Stochastic เท่าไนดัก ซึ่งมีเพียง 8 บทความ จากจำนวนทั้งสิ้น 26 บทความ กิตเป็น 30.77% ส่วนบทความที่ทำการวิจัยในลักษณะของปัญหาที่เป็น Deterministic นั้นมีมากถึง 18 บทความ ซึ่งกิตเป็น 69.3% ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการความง่ายของการแก้ปัญหาและการพิสูจน์ทางทฤษฎี ทั้งในส่วนของการปฏิบัติสามารถทำได้ง่ายกว่ามาก แต่นับตั้งแต่ปี ค.ศ. 2000 เป็นต้นมา ได้มีการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับ Stochastic มากขึ้น คือ จากบทความทั้งหมด 24 บทความ จำนวนของบทความที่ทำการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับ Stochastic มีมากขึ้น เป็น 13 บทความ กิตเป็น 54.17% และเป็นบทความที่เกี่ยวกับ Deterministic 11 บทความ กิต เป็น 45.83% นั้นแสดงว่า เริ่มมีผู้วิจัยที่มองเห็นความสมจริงของการพัฒนามากขึ้น แบบจำลอง ต่าง ๆ จึงเน้นไปที่การนำไปใช้งาน ได้จริงตามสภาพความเป็นจริงของอุตสาหกรรมปัจจุบัน ลักษณะที่ไม่คงที่แน่นอน และอุตสาหกรรมมีความซับซ้อนสูง จึงเป็นสาเหตุที่ทำให้นักวิจัยที่เกี่ยวกับการจัดการวัสดุพยายามที่จะหาวิธีการบริหารจัดการที่เหมาะสมที่สุดให้กับโรงงาน อุตสาหกรรม เพื่อเป็นประโยชน์โดยตรงกับการประชุมที่ใช้ในโรงงานอุตสาหกรรมทุกประเภท ดังแสดงการเปรียบเทียบในรูปที่ 4.2

รูปที่ 4.2 แสดงการเปรียบเทียบ % ของลักษณะปัญหาของปี ค.ศ.1993-1999 และ ปี ค.ศ.2000-2003

วิธีการแก้ปัญหาส่วนมากจะถูกพิจารณาด้วยวิธีของ Approximation Optimisation Algorithms (AOA) มากกว่าที่จะใช้ Conventional Optimisation Algorithms (COA) ซึ่งมีจำนวนถึง 56% ของจำนวนทุกความทั้งหมดที่ได้ทำการศึกษา และมี 20 บทความที่ใช้วิธีการแก้ปัญหาแบบ COA คิดเป็น 40% นั้นเป็นเพราะวิธีการแก้ปัญหาส่วนมากอยู่บนพื้นฐานของการวิจัยที่เกี่ยวกับ inventory , MRP , MRP II หรือ JIT ส่วนบทความที่เกี่ยวข้องกับการแก้ปัญหาแบบ COA นั้น ได้มีนักวิจัยที่สนใจในเรื่องของการใช้ Mathematical Programming มาประยุกต์ใช้กับระบบการควบคุมวัสดุคงคลัง ซึ่งอาจจะเป็นวิธีการในการแก้ไขปัญหาแบบใหม่ กฎหรือวิธีที่มีลักษณะเฉพาะ หรือวิธีที่จะแก้ปัญหาเพื่อให้ได้มาซึ่งค่าเหมาะสมที่ราพอิจ ไม่ว่าจะเป็นวิธีการคำนวณหรือการบริหารจัดการก็ตาม ซึ่งในปัจจุบันนี้ การนำเอาคอมพิวเตอร์มาเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้การทำงานมีความสะดวกสบายและรวดเร็วยิ่งขึ้น การประยุกต์ใช้โปรแกรมการบริหารจัดการวัสดุที่เหมาะสมกับลักษณะและประเภทของอุตสาหกรรมจะช่วยให้ผู้บริหารสามารถวางแผนการบริหารงานในองค์กรได้อย่างเหมาะสมและรวดเร็ว เพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่ทิวทัศน์รุนแรงขึ้นในอุตสาหกรรมปัจจุบัน ทั้งยังลดต้นทุนในการจัดการวัสดุได้เป็นอย่างดี

จากการสำรวจการจัดแบ่งประเภท จะเห็นได้ว่า บทความของการจัดการวัสดุที่เป็น inventory มีจำนวนมากที่สุดซึ่งเป็นจำนวน 27 บทความคิดเป็น 54% รองลงมาคือ MRP มีทั้งสิ้น 11 บทความ คิดเป็น 22% , MRP II มีทั้งสิ้น 7 บทความ คิดเป็น 14% และ JIT มีทั้งหมด 5 บทความ คิดเป็น 10% ตามลำดับ และยังมีบทความที่ใช้เครื่องมือในการจัดการวัสดุที่ใช้หลายวิธีร่วมกันอีก 4 บทความ ซึ่งคิดเป็น 8% สาเหตุที่ inventory มีนักวิจัยสนใจศึกษากันมาก อาจจะเนื่องมาจากการควบคุมวัสดุคงคลัง (inventory) สามารถประยุกต์ใช้ได้กับอุตสาหกรรมได้อย่างหลากหลาย และใช้ได้กับผลิตภัณฑ์หลากหลายรูปแบบ ทั้งที่เป็นผลิตภัณฑ์แบบทั่ว ๆ ไป และผลิตภัณฑ์ที่มีआาช่องของการจัดเก็บ เช่น ผลิตภัณฑ์ประเภทอาหารสด ซึ่งอาจจะมีการเสียหายเนื่องจากระยะเวลาของการจัดเก็บ เป็นต้น นั่นก็แสดงว่า ความต้องห้ามของการประยุกต์ใช้ inventory มีมากกว่าระบบการจัดการวัสดุแบบอื่น ๆ

นอกเหนือจากการบริการจัดการวัสดุที่เกี่ยวกับการควบคุมวัสดุคงคลัง (Inventory Control) และการวางแผนความต้องการวัสดุ (Material Requirement Planing :MRP) ที่มีการศึกษาไว้เป็นจำนวนมากแล้ว ปัจจุบันการศึกษาวิจัยที่เกี่ยวกับการวางแผนทรัพยากรการผลิต (Manufacturing Resource Planing :MRP II) ก็ได้มีผู้ที่สนใจศึกษามากขึ้นด้วย เพราะจะได้ขยายแนวความคิดให้ครอบคลุมความหมายที่กว้างขวางขึ้น ไม่เพียงแต่พิจารณาวัสดุเพียงอย่างเดียวแต่จะพิจารณาถึงทรัพยากรการผลิตอื่น ๆ ด้วย เพื่อช่วยให้การวางแผนการผลิตมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การบริหารวัสดุแบบทันเวลาพอดี (Just in time :JIT) ก็มีบทบาทอย่างสูงในการบริหารจัดการวัสดุ

ให้มีของคงคลังที่มากเกินไป ทั้งคงคลังวัตถุคุณ , คงคลังระหว่างกระบวนการผลิต และคงคลังของผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เพื่อลดค่าใช้จ่ายในการจัดเก็บและยังสนับสนุนให้พนักงานพิมพ์งาน ของคนอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อส่วนรวม เพื่อองค์กรของตน ซึ่งมีผลโดยตรงกับคืนทุน การผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่จะออกสู่ห้องตลาด

ลักษณะของการแก้ปัญหาส่วนใหญ่จะเป็นการหาจุดเหมาะสมหรือวิธีการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมกับแต่ละประเภทของอุตสาหกรรม ซึ่งมีจำนวนมากถึง 27 บทความคิดเป็น 54% ของจำนวนบทความทั้งหมด ซึ่งปัจจัยต่าง ๆ ที่มีผลต่อกรรมวิธีการผลิตหรือค่า พารามิเตอร์ (parameter) ที่ใช้ในการควบคุมการดำเนินการต่าง ๆ ของ การผลิต ซึ่งผู้วิจัยส่วนใหญ่ได้พิพากษาข้อสรุปที่มีเป้าหมายใกล้เคียงกัน นั่นคือ ให้การผลิตเป็นไปอย่างราบรื่น ในมีปัญหาและประยุกต์ทรัพยากร ทั้งบุคคลากร พลังงาน รวมไปถึงคืนทุนค่าใช้จ่าย ให้ได้มากที่สุด แต่ก็ยังมีการออกแบบแบบใหม่ จำลองของวิธีการบริหารจัดการวัสดุที่เป็นทั้งโปรแกรมและแบบจำลองทางคณิตศาสตร์ (Mathematical Programming) เพื่อเป็นต้นแบบของการปรับและประยุกต์ใช้ในงานในอุตสาหกรรมการผลิตประเภทต่าง ๆ ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 14 บทความคิดเป็น 28% รวมไปถึงการวัดและประเมินผลของแบบจำลองต่าง ๆ ที่ได้จัดทำขึ้นมาหรือเป็นการวัดประสิทธิภาพของแต่ละวิธีการ เพื่อให้ได้มาซึ่งกรรมวิธีการผลิตที่เหมาะสมนั่นเอง ซึ่งมีผู้น้อยมากในจำนวนของบทความที่ได้ทำการศึกษามาทั้งหมด มีอยู่เพียง 9 บทความเท่านั้น ซึ่งคิดเป็น 18 % ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การศึกษา และทำการวิจัยส่วนมากนั้น เป็นการศึกษาเพื่อการใช้งาน แต่ไม่มีการตรวจสอบประสิทธิภาพของค่าพารามิเตอร์ (parameter) ต่าง ๆ หรือค่าความถูกต้องที่แน่นอน เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด

จากบทความต่าง ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการวัสดุ จำนวนทั้งสิ้น 50 บทความที่ได้ทำการศึกษาและจัดแบ่งประเภทแล้วนั้น มีบทความที่เป็นทฤษฎีเพื่อให้ผู้ที่สนใจนำไปปรับและประยุกต์ใช้ในอุตสาหกรรม มีจำนวนทั้งสิ้น 31 บทความคิดเป็น 62% และเป็นกรณีศึกษาอีกจำนวน 6 บทความคิดเป็น 12% และมี 13 บทความที่เป็นทั้งทฤษฎีและกรณีศึกษา คิดเป็น 26% นั่นหมายความว่า การวิจัยส่วนใหญ่ จะเป็นการคิดหาวิธีที่จะทำให้การบริหารวัสดุเป็นไปอย่างสมบูรณ์และเหมาะสมกับแต่ละประเภทของอุตสาหกรรม แต่ยังไม่ค่อยมีการนำวิธีการเหล่านี้ไปประยุกต์ปฏิบัติจริงในโรงงาน ทั้งนี้อาจจะเป็นเพราะค่าตัวแพงและปัจจัยต่าง ๆ ที่ใช้ในการออกแบบแบบจำลองต่าง ๆ มีลักษณะเป็นจินตนาการ การสมมติค่าต่าง ๆ ทำไปเพื่อความสะดวกและง่ายต่อการคิดคำนวณ ทำให้เราจำกัดขอบเขตของ การศึกษาให้แคบลง ซึ่งทำให้การนำไปใช้งานจริงนั้นไม่ค่อยประสบความสำเร็จเท่าที่ควร หรืออาจจะทำให้แบบจำลองที่สร้างขึ้นมามีปัญหามาก จึงไม่ค่อยมีผู้วิจัยทดลองนำเอาทฤษฎีที่คิดขึ้นมาณั้นไปใช้จริงในโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งใน

อนาคตข้างหน้า การวิจัยอาจจะมีการนำทฤษฎีเหล่านี้มามาทำการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงให้เหมาะสมกับสภาพการทำงานจริง เพื่อเป็นประโยชน์ต่อผู้ที่สนใจศึกษาในด้านของการจัดการวัสดุและการนำไปใช้งานจริงของผู้บริหารอุตสาหกรรมประเภทต่าง ๆ ได้อย่างสมบูรณ์ยิ่งขึ้น